

258

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 15 lipca 1969 r.

w sprawie zasad uznawania wypadków w drodze z domu do pracy i z pracy do domu za podlegające umowom ubezpieczenia.

Na podstawie § 5 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1968 r. w sprawie wygaśnięcia niektórych umów ubezpieczenia zawartych przez uspołecznione zakłady pracy (Dz. U. Nr 32, poz. 218) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wypadek w drodze z domu do pracy i z pracy do domu uważa się za podlegający ubezpieczeniu w zakresie następstw nieszczęśliwych wypadków w myśl § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1968 r. w sprawie wygaśnięcia niektórych umów ubezpieczenia zawartych przez uspołecznione zakłady pracy (Dz. U. Nr 32, poz. 218), jeżeli droga, w której pracownik uległ wypadkowi, była najkrótsza i nieprzerwana.

§ 2. 1. Za dom uważa się miejsce, w którym pracownik zameldowany był na pobyt stały lub czasowy.

2. W uzasadnionych przypadkach za dom może być uznane również miejsce inne niż określone w ust. 1, z którego pracownik udawał się do pracy lub do którego udawał się z pracy, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że było ono aktualnie miejscem czasowego pobytu pracownika.

§ 3. 1. Drogą najkrótszą jest również droga, która ze względów komunikacyjnych jest dla pracownika najdogodniejsza.

2. Drogą nieprzerwaną jest również droga podjęta po przerwie, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że przerwa ta była w danych warunkach życiowo uzasadniona i jeżeli jej czas nie przekraczał granic potrzeby.

§ 4. 1. Za wypadek w drodze z pracy do domu uważa się również wypadek, któremu uległ pracownik w drodze z miejsca pracy do:

- 1) miejsca drugiego zatrudnienia, jeżeli pracownik zatrudniony jest w więcej niż jednym zakładzie pracy,
- 2) zwykłego miejsca wykonywania funkcji lub zadań politycznych, zawodowych lub społecznych,
- 3) zwykłego miejsca spożywania posiłków oraz w drodze z tych miejsc do domu.

2. Przepisy § 1—3 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Przepisy zarządzenia stosuje się do wypadków zaistniałych począwszy od dnia 1 września 1968 r.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: M. Krukowski

259

ZARZĄDZENIE PREZESA WYŻSZEGO URZĘDU GÓRNICZEGO

z dnia 15 lipca 1969 r.

w sprawie zasad prowadzenia rejestru obszarów górniczych oraz wydawania zaświadczeń, wyciągów i odpisów z tego rejestru.

Na podstawie § 30 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1965 r. w sprawie obszarów górniczych (Dz. U. Nr 54, poz. 332) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się instrukcję w sprawie zasad prowadzenia rejestru obszarów górniczych oraz wydawania zaświadczeń, wyciągów i odpisów z tego rejestru, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 30 czerwca 1960 r. w sprawie prowadzenia akt oraz wydawania zaświadczeń, wyciągów i odpisów z rejestru obszarów górniczych (Monitor Polski Nr 63, poz. 301).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Wyższego Urzędu Górniczego: E. Grabowski

Załącznik do zarządzenia Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 15 lipca 1969 r. (poz. 259).

INSTRUKCJA W SPRAWIE ZASAD PROWADZENIA REJESTRU OBSZARÓW GÓRNICZYCH ORAZ WYDAWANIA ZAŚWIADCZEŃ, WYCiąGÓW I ODPISÓW Z TEGO REJESTRU

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rejestr obszarów górniczych prowadzi pracownik upoważniony przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.

2. Rejestr obszarów górniczych powinien być przechowywany w miejscu bezpiecznym i pod zamknięciem.

3. Przeglądanie rejestru obszarów górniczych przez strony jest dopuszczalne tylko pod nadzorem upoważnionego pracownika (ust. 1), z zachowaniem przepisów dotyczących przestrzegania tajemnicy państwowej i służbowej oraz przepisów porządkowych.

§ 2. 1. Rejestr obszarów górniczych obejmuje:

- 1) księgę rejestrową.